

НАРЕДБА № 47 ОТ 8 СЕПТЕМВРИ 2010 Г. ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА, ДЕЙНОСТТА И УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ФИНАНСИРАНЕ НА НАЦИОНАЛНИТЕ И РЕПУБЛИКАНСКИТЕ КОНСУЛТАНТИ

Издадена от Министерството на здравеопазването

*Обн. ДВ. бр.75 от 24 Септември 2010г., изм. ДВ. бр.3 от 11 Януари 2011г.,
изм. ДВ. бр.44 от 10 Юни 2011г.*

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази наредба се уреждат:

1. организацията по определяне на национални и републикански консултанти;
2. дейността, контролът върху нея, правата и задълженията на националните и републиканските консултанти;
3. условията и редът за финансиране на дейностите, извършвани от националните и републиканските консултанти.

Чл. 2. (1) Националните консултанти осъществяват експертно-съвещателни и организационно-методични функции при провеждане на държавната здравна политика от министъра на здравеопазването, включително по въпроси, свързани с организацията, качеството и оценката на отделните медицински дейности, на медицинската практика и ресурсното осигуряване на системата на здравеопазване.

(2) Консултантите по ал. 1 са хабилитирани лица по упражняваната от тях специалност на медицината, денталната медицина, фармацията, здравните грижи и/или немедицинска специалност в системата на здравеопазването.

(3) Националните консултанти осъществяват дейността си чрез предоставянето на консултации и становища, възложени от министъра на здравеопазването и неговите заместник-министри.

Чл. 3. (1) Републиканските консултанти са висококвалифицирани медицински специалисти по най-малко една от специалностите, посочени в приложение № 1, които консултират лечебните заведения за болнична помощ и лечебните заведения по чл. 10, т. 3, За и 3б от Закона за лечебните заведения при оказването на медицинска помощ, в това число и при спешни състояния.

(2) Консултативната медицинска помощ при спешни състояния включва консултации и всички медицински дейности за решаването на възникнал диагностично-лечебен проблем, извършвани от специалист от едно лечебно заведение за пациент в спешно състояние, намиращ се в друго лечебно заведение за болнична помощ или лечебно заведение по чл. 10, т. 3, За и 3б от Закона за лечебните заведения.

(3) Консултативната медицинска помощ при спешни състояния се организира с помощта и координацията на центровете за спешна медицинска помощ на териториален принцип съгласно приложение № 2.

Чл. 4. За национални и републикански консултанти не могат да бъдат определяни лица, които са лишени от правото да упражняват професията си.

Чл. 5. (1) Националните и републиканските консултанти се определят ежегодно със заповед на министъра на здравеопазването по специалности.

(2) За нуждите на консултивната медицинска помощ при спешни състояния републиканските консултанти се определят и осъществяват дейността си на териториален принцип - в административните области на страната, като в заповедта по ал. 1 се посочват и съответните райони на обслужване.

Чл. 6. (1) Дейността на националните и републиканските консултанти се ръководи от министъра на здравеопазването.

(2) Контролът върху дейността на националните и републиканските консултанти се осъществява от министъра на здравеопазването.

(3) По разпореждане на министъра на здравеопазването Изпълнителната агенция "Медицински одит" може да извърши проверки на дейността на републиканските консултанти.

Глава втора. НАЦИОНАЛНИ КОНСУЛТАНТИ

Раздел I. Списък на националните консултанти

Чл. 7. (1) Министърът на здравеопазването утвърждава със заповед списъка на националните консултанти за съответната календарна година в срок до края на ноември на предходната година.

(2) В Министерството на здравеопазването могат да постъпват предложения от лечебни заведения, висши училища, други организации и отделни лица за включване на специалисти в списъка на националните консултанти за съответната година в срок до края на октомври на текущата година.

(3) В случай че не постъпят предложения по ал. 2, консултантите се определят от министъра.

Чл. 8. (1) Списъкът на националните консултанти задължително съдържа поне по двама специалисти по всяка специалност, като за всеки се посочват:

1. трите имена;
2. медицинската специалност, която упражнява;
3. научното звание и научната степен;
4. длъжността и лечебното заведение, в което работи;
5. служебните адреси, в това число и електронни;
6. телефон за постоянна връзка в рамките на работното време на администрацията на Министерството на здравеопазването.

(2) Националният консултант предоставя и телефон за спешна връзка за нуждите на членовете на кабинета на министъра на здравеопазването, който не се оповестява.

Чл. 9. (1) Списъкът се помества на официалната електронна страница на Министерството на здравеопазването не по-късно от декември на текущата година.

(2) Списъкът е в сила до поместването на новия списък за следващата календарна година.

(3) При необходимост министърът на здравеопазването може да допълва списъка на националните консултанти в рамките на съответната календарна година, за която се отнася. Заповедта за промяната в списъка се помества на официалната електронна страница на

министерството незабавно.

Чл. 10. (1) Национален консултант може да бъде заличен от списъка:

1. по негово писмено искане;
2. при неизпълнение на две поредни поставени му от министъра задачи и липса на обективни причини за това;

3. (нова - ДВ, бр. 3 от 2011 г.) при констатирано нарушение на забраната по чл. 14а;
4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 3 от 2011 г.) при констатирано нарушение при изпълнението на заеманата от лицето длъжност и/или упражняване на съответната медицинска специалност;

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 3 от 2011 г.) при лишаване от правото му да упражнява професията си;

6. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 3 от 2011 г.) при лишаване от свобода;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 3 от 2011 г.) по други обективни причини, водещи до невъзможност да изпълнява задълженията си като национален консултант.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 националният консултант е длъжен да посочи на министъра на здравеопазването специалист, който да бъде включен на негово място в списъка.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 3 от 2011 г.) При изключване по причините, посочени в ал. 1, т. 2 - 4, консултантът не може да бъде включен в списъка за следващата календарна година, а поради причините по т. 5 и 6 - докато трае лишаването.

(4) Министърът на здравеопазването може да не включи в списъка за следващата календарна година консултант, който не е изпълнил задължението си да представи в срок отчетен доклад за извършената работа по чл. 15 или чийто доклад не е одобрил.

Раздел II.

Дейност, права и задължения на националните консултанти

Чл. 11. (1) Националните консултанти изготвят експертни становища и предоставят консултации по въпроси, свързани със:

1. организацията, обема и необходимите ресурси за осъществяване на медицинската помощ по съответната специалност на всички нива на националната здравна мрежа;

2. показателите за оценка на качеството и ефективността на медицинската помощ по съответната специалност;

3. въвеждането на нови методики за диагностика, лечение и рехабилитация;

4. анализа на състоянието и тенденциите на здравно-демографските показатели, изготвянето и реализирането на национални и местни програми, указания и предприемането на други мерки за подобряване здравния статус на населението.

(2) Националните консултанти могат да:

1. участват в качеството си на експерти в състава на комисии, съвети и работни групи, създавани в Министерството на здравеопазването, в други министерства и ведомства, лечебни и здравни заведения и други организации, когато се обсъждат и решават въпроси, имащи отношение към здравето на населението;

2. участват в разработването на нормативни актове, свързани с организацията на системата на здравеопазване, както и на методики за осигуряване на финансирането ѝ;

3. оказват методична помощ на регионалните центрове по здравеопазване и на лечебните заведения при въвеждането, изпълнението и контрола на медицинските стандарти по съответните медицински специалности;

4. консултират лечебни и здравни заведения относно организацията на предоставяне и качеството на медицинската помощ по съответните медицински специалности, както и по

практическото обучение на медицинските специалисти;

5. участват и предлагат специалисти от съответния профил за участие в извършването на проверки на организацията на работа, на обема и качеството на предоставената на конкретни пациенти медицинска помощ по съответната специалност и други проверки, извършвани от компетентни органи и лечебни и здравни заведения.

(3) При необходимост националните консултанти могат да консултират и да бъдат привлечени като експерти в работата на националната и районните здравноосигурителни каси, Изпълнителната агенция "Медицински одит" и др.

(4) Националните консултанти са длъжни да оказват съдействие, да предоставят становища и консултации и да подпомагат процеса по осигуряването на вещи лица със съответната специалност на органите на разследване и на съдебните органи, когато такова е изискано от тях. В случай че искането е отправено до министъра на здравеопазването, той го предоставя на съответния национален консултант, който е длъжен да окаже съдействие в посочения от министъра срок и по указания от него начин.

(5) (Нова - ДВ, бр. 44 от 2011 г.) Националните консултанти ръководят работата на авторските колективи, определени със заповед на министъра на здравеопазването, сформирани за разработване на нови и актуализиране на действащи медицински стандарти по отделните медицински специалности.

Чл. 12. Националните консултанти при нужда могат да предлагат, организират и провеждат различни форми за повишаване на следдипломното обучение на специалистите от съответния профил на медицината извън тези, уредени с нормативните актове за следдипломното обучение на медицинските специалисти, както и да дават предложения за промяна на програмите за студентско и следдипломно обучение.

Чл. 13. Националните консултанти при нужда могат да подпомагат и участват в планирането, организирането, управлението и контрола по изпълнението на задачите и мероприятията по медицинското осигуряване на населението при природни бедствия и крупни аварии в мирно и военно време.

Чл. 14. Във връзка с изпълнението на възложените им задачи националните консултанти имат право да изискват и да ползват относимата към съответния въпрос медико-статистическа и друга информация от Министерството на здравеопазването, второстепенните му разпоредители, лечебните и здравни заведения и други органи и лица, възложили задачата.

Чл. 14а. (Нов - ДВ, бр. 3 от 2011 г.) При осъществяване на функциите си като национални консултанти медицинските специалисти не могат да извършват дейности, които стимулират предписването, продажбата или употребата на конкретни лекарствени продукти.

Чл. 15. В срок до 15 ноември на текущата година националният консултант е длъжен да представи на министъра на здравеопазването доклад за извършената през годината работа и анализ на състоянието на системата на здравеопазване по отношение на съответната специалност.

Раздел III.

Възлагане на дейността на националните консултанти и финансиране

Чл. 16. (1) Отделните дейности на националния консултант му се възлагат изрично от

министъра на здравеопазването или от негов заместник-министър със заповед или чрез подписване на договор, в който се определят конкретната дейност, срокът за извършването ѝ и отговорностите при неизпълнение. Дейността се възлага за всеки конкретен случай.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 44 от 2011 г.) Дейността на националния консултант може да се заплаща само в случаите, когато е осигурено заплащане за съответната комисия, съвет, работна група или дейност от бюджета на министерството, от бюджетите на проекти, финансиирани от Европейския съюз, Световната здравна организация или от друг източник.

(3) Когато дейността се възлага от други органи или лица, те определят и предлагат условията и реда за извършването ѝ от националния консултант.

Глава трета. РЕПУБЛИКАНСКИ КОНСУЛТАНТИ

Раздел I. Списък на републиканските консултанти

Чл. 17. (1) Всяка година до 15 октомври националните консултанти предлагат на министъра на здравеопазването специалисти за включване в списъка на републиканските консултанти за следващата календарна година.

(2) Предложенията могат да отправят и лечебните заведения.

(3) В случай че не постъпят предложения по ал. 1 и 2, консултантите се определят от министъра.

Чл. 18. (1) Министърът на здравеопазването утвърждава със заповед списъка на републиканските консултанти за съответната календарна година в срок до 15 ноември на предходната година.

(2) Списъкът задължително съдържа републикански консултанти по всички специалности по чл. 3, ал. 1 и е съобразен с териториалния обхват на дейността на консултантите, определен съобразно чл. 5, ал. 2.

(3) Със списъка задължително се определят поне по двама републикански консултанти от една специалност за всяка административна област на страната.

(4) За всеки републикански консултант в списъка задължително се посочват:

1. трите имена;
2. медицинската специалност, която упражнява;
3. научното звание и научната степен;
4. длъжността и лечебното заведение, в което работи;
5. служебните адреси, в това число и електронни;
6. телефон за постоянна връзка в рамките на дежурството му по график;
7. районът му на обслужване.

Чл. 19. (1) Списъкът се помества на официалната електронна страница на Министерството на здравеопазването не по-късно от 30 ноември на текущата година.

(2) Списъкът е в сила до поместването на новия списък за следващата календарна година.

(3) При необходимост министърът на здравеопазването може да допълва списъка на републиканските консултанти в рамките на съответната календарна година, за която се отнася.

(4) Министърът задължително изменя списъка при промяна на работното място и/или на административната област, в която работи републиканският консултант.

(5) Заповедта за промяната в списъка се помества на официалната електронна страница

на министерството незабавно.

Чл. 20. Заверено копие от списъка се изпраща на директорите на центровете за спешна медицинска помощ и на директорите на регионалните центрове по здравеопазване в срока по чл. 19, ал. 1, съответно ал. 5, които информират за него лечебните заведения за болнична помощ и лечебните заведения по чл. 10, т. 3, За и 3б от Закона за лечебните заведения на територията на съответната област.

Раздел II. Организация на дейността на републиканските консултанти

Чл. 21. (1) Републиканските консултанти оказват медицинска консултативна помощ при спешни състояния по месечни графици.

(2) Месечните графици се изготвят от директорите на съответните центрове за спешна медицинска помощ до 20-о число на предходния месец след съгласуване с ръководителите на лечебните заведения, в които работят консултантите.

Чл. 22. (1) За осъществяване на консултативната медицинска помощ при спешни състояния центровете за спешна медицинска помощ:

1. денонощно приемат и обработват незабавно искания от лечебните заведения за болнична помощ за осигуряване на спешна консултативна помощ;

2. осигуряват транспортирането на републиканските консултанти от местонахождението им до лечебното заведение, което се нуждае от консултативната помощ, и обратно;

3. осигуряват транспорт на пациенти в спешно състояние, които по консултация на републиканските консултанти следва да бъдат преведени за лечение в друго лечебно заведение за болнична помощ и транспортьт не може да бъде осигурен от лечебното заведение, изискало консултант.

(2) Директорите на центровете за спешна медицинска помощ организират дейността на центровете така, че да могат да осигуряват своевременно консултант в отговор на искане от лечебно заведение.

(3) Центровете осъществяват транспорта по ал. 1, т. 3 със специализирани автомобили, специално оборудвани линейки или въздушни средства за медицински транспорт. При нужда пациентът се придвижава от реанимационен екип на центъра.

(4) Въздушният медицински транспорт се осигурява чрез Центъра за спешна медицинска помощ, София.

Чл. 23. (1) Исканията за консултативна медицинска помощ при спешни състояния се отправят до съответните центрове за спешна медицинска помощ от директорите на лечебните заведения или упълномощени от тях лица, предварително обявени на центровете.

(2) Исканията се отправят по телефон, факс, поща, включително и електронна, или лично на място в центъра.

(3) При предаване на искането на центъра задължително се съобщават необходимите данни за попълване на "Фиш за спешна заявка" съгласно приложение № 3.

(4) В случаите по чл. 22, ал. 1, т. 3 изпращащото лечебно заведение с помощта на републиканския консултант предварително уgovаря с приемащото лечебно заведение настаняването на пациента.

Чл. 24. (1) При постъпване на искане за консултативна медицинска помощ при спешно

състояние съответният център незабавно се свързва с републиканския консултант, който е дежурен по график.

(2) Лечебното заведение, поискало консултативна помощ при спешно състояние, не може да избира поименно консултанта.

Раздел III. Права и задължения на републиканските консултанти

Чл. 25. (1) В дните, когато е включен в график, републиканският консултант задължително е на разположение за оказване на консултативна медицинска помощ при спешни състояния.

(2) В случаите по ал. 1 консултантът е длъжен да:

1. уведомява предварително и текущо диспачерите в районната координационна централа на съответния център за спешна медицинска помощ за местонахождението си;

2. се отзовава незабавно при повикване от районната координационна централа на съответния център;

3. остава в съответното лечебно заведение за болнична помощ до завършване на консултацията и медицинските дейности, за които е бил повикан;

4. представя след завръщането си писмен отчет на директора на съответния център за спешна медицинска помощ съгласно приложение № 4.

Чл. 26. (1) Републиканските консултанти имат право да изискват от лечебните заведения, в които работят, както и от тези, които ползват техните консултации, да им предоставят наличните инструментариум и апаратура, необходими за осъществяване на консултативна медицинска помощ при спешно състояние.

(2) Ръководителите на лечебните заведения по ал. 1 са длъжни да оказват съдействие на консултантите за осъществяване на правото им по ал. 1.

Чл. 27. Лечебното заведение, поискало консултативна медицинска помощ при спешно състояние, е длъжно да осигурява необходимите условия за осъществяване на дейността на републиканския консултант.

Чл. 28. Извън случаите по чл. 21, ал. 1 отношенията между републиканските консултанти и лечебните заведения по осигуряването на консултативна помощ се ureждат с договор между тях.

Чл. 29. Републиканските консултанти не могат да възпрепятстват графика и дължимото по него разположение за консултантска дейност при спешни състояния.

Раздел IV. Финансиране

Чл. 30. (1) Републиканските консултанти получават за сметка на бюджета на Министерството на здравеопазването възнаграждение в размер до 0,50 лв. за всеки час или част от него, в който са на разположение по график за оказване на консултативна медицинска помощ при спешни състояния.

(2) Възнаграждението по ал. 1 се дължи изцяло независимо от това, дали консултантът е окажал консултативна медицинска помощ при спешно състояние по време на разположението си

или не.

(3) Възнаграждението се изплаща от съответния център за спешна медицинска помощ въз основа на договор, сключен между консултанта и директора на центъра.

(4) За оказаната помощ по ал. 2 консултантът получава възнаграждение от съответното лечебно заведение.

Чл. 31. (1) В срок до 20 декември на текущата година лечебните заведения за болнична помощ и лечебните заведения по чл. 10, т. 3, За и 3б от Закона за лечебните заведения сключват договори с всички републикански консултанти, определени да обслужват административната област, в която се намира лечебното заведение.

(2) Лечебните заведения уведомяват в срока по ал. 1 регионалните центрове по здравеопазване и центровете за спешна медицинска помощ за сключените договори.

(3) Договорите се сключват за срок не по-малък от една година и предвиждат заплащане само срещу реално извършена дейност, договорена по вид, обем или продължителност между страните.

(4) С договорите се уговарят размерът на възнаграждението, условията за плащане и отговорностите при неизпълнение.

(5) Лечебните заведения сключват договори с републиканските консултанти, включени в списъка през текущата година, в 7-дневен срок от оповестяване на промените по реда на чл. 19, ал. 5.

Чл. 32. При осуетяване от консултанта на изпълнението на искане за консултивна помощ при спешно състояние на него не му се дължи и възнаграждението за разположение.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 1. (1) Утвърдените от министъра на здравеопазването списъци на национални и републикански консултанти, които действат към момента на влизане в сила на тази наредба, се преработват съобразно нейните разпоредби в двумесечен срок от влизането ѝ в сила.

(2) Лечебните заведения за болнична помощ и лечебните заведения по чл. 10, т. 3, За и 3б от Закона за лечебните заведения сключват договори със съответните републикански консултанти и уведомяват за това регионалните центрове по здравеопазване и центровете за спешна медицинска помощ в срок един месец от изтичането на срока по ал. 1.

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. ба, ал. 5 от Закона за здравето.

Приложение № 1 към чл. 3, ал. 1

1. Детски болести.
2. Съдова хирургия.
3. Коремна хирургия.
4. Гръден хирургия.
5. Неврохирургия.
6. Детска хирургия.
7. Кардиохирургия.
8. Термична травма.
9. Токсикология.

10. Кардиология.
11. Акушерство и гинекология.
12. Неонатология.
13. Нервни болести.
14. Инфекциозни болести.
15. Анестезиология и интензивно лечение.
16. Ортопедия и травматология.
17. Пулмология.
18. Урология.
19. Гнойно-септична хирургия.
20. Обща хирургия.
21. Вътрешни болести.

Приложение № 2 към чл. 3, ал. 3

Консултативната медицинска помощ при спешни състояния се организира от следните центрове за спешна медицинска помощ:

1. Център за спешна медицинска помощ, София - за лечебните заведения за болнична помощ и лечебните заведения по чл. 10, т. 3, За и 3б от Закона за лечебните заведения в град София, Софийска област, област Кюстендил, област Благоевград, област Враца, област Монтана, област Перник и област Видин.

2. Център за спешна медицинска помощ, Пловдив - за лечебните заведения за болнична помощ и лечебните заведения по чл. 10, т. 3, За и 3б от Закона за лечебните заведения в град Пловдив, област Пловдив, област Пазарджик, област Хасково, област Кърджали и област Смолян.

3. Център за спешна медицинска помощ, Варна - за лечебните заведения за болнична помощ и лечебните заведения по чл. 10, т. 3, За и 3б от Закона за лечебните заведения в град Варна, област Варна, област Русе, област Добрич, област Шумен, област Разград, област Силистра и област Търговище.

4. Център за спешна медицинска помощ, Плевен - за лечебните заведения за болнична помощ и лечебните заведения по чл. 10, т. 3, За и 3б от Закона за лечебните заведения в град Плевен, област Ловеч, област Габрово и област Велико Търново.

5. Център за спешна медицинска помощ, Стара Загора - за лечебните заведения за болнична помощ и лечебните заведения по чл. 10, т. 3, За и 3б от Закона за лечебните заведения в град Стара Загора, област Стара Загора, област Ямбол, област Сливен и област Бургас.

Консултативната медицинска помощ при спешни състояния в областта на токсикологията се организира от следните центрове за спешна медицинска помощ:

1. Център за спешна медицинска помощ, София - за лечебните заведения за болнична помощ в град София, Софийска област, област Кюстендил, област Благоевград, област Враца, област Монтана, област Перник и област Видин.

2. Център за спешна медицинска помощ, Пловдив - за лечебните заведения за болнична помощ в град Пловдив, област Пловдив, област Пазарджик, област Хасково, област Кърджали, област Смолян, област Стара Загора, област Сливен и област Ямбол.

3. Център за спешна медицинска помощ, Варна - за лечебните заведения за болнична помощ в град Варна, област Варна, област Русе, област Добрич, област Шумен, област Разград, област Силистра, област Търговище и област Бургас.

4. Център за спешна медицинска помощ, Плевен - за лечебните заведения за болнична помощ в град Плевен, област Плевен, област Ловеч, област Габрово и област Велико Търново.

Консултативната медицинска помощ при спешни състояния в областта на термичната травма се организира от следните центрове за спешна медицинска помощ:

1. Център за спешна медицинска помощ, София - за лечебните заведения за болнична помощ в град София, Софийска област, област Монтана, област Видин, област Враца, област Перник, област Кюстендил, област Благоевград, област Плевен, област Ловеч, област Габрово и област Велико Търново.

2. Център за спешна медицинска помощ, Пловдив - за лечебните заведения за болнична помощ в град Пловдив, област Пловдив, област Пазарджик, област Кърджали, област Смолян, област Хасково, област Стара Загора, област Сливен и област Ямбол.

3. Център за спешна медицинска помощ, Варна - за лечебните заведения за болнична помощ в град Варна, област Варна, област Русе, област Добрич, област Шумен, област Разград, област Силистра, област Търговище и област Бургас.

Консултативната медицинска помощ при спешни състояния в областта на гнойно-септичните заболявания се организира от Център за спешна медицинска помощ - София, за цялата страна.

Приложение 3 към чл. 23, ал. 3

ФИШ ЗА СПЕШНА ЗАЯВКА

ЦСМП гр.	ФИШ ЗА СПЕШНА ЗАЯВКА	ПАЦИЕНТ
ДАТА:	ЧАС:	ИМЕ:
ИСКАНЕ, ПОСТЬПИЛО ОТ:	АДРЕС:	
ИСКАЩ ЛЕКАР:	ЕГН:	
ДЛЪЖНОСТ: ТЕЛ:	ОТДЕЛЕНИЕ: Възраст: г. Пол: М Ж	
ВИД ИСКАНА ПОМОЩ:	СПЕШНО ПРЕХВЪРЛЯНЕ СПЕШНА КОНСУЛТАЦИЯ СПЕШНА ДОСТАВКА НА ДРУГА: МОТИВ:	КЪМ: ПРОФИЛ: КРЪВ ДРУГИ:
		МЕДИКАМЕНТИ
	A-AB B-0 RH:	КР. ГРУПА: КОЛИЧЕСТВО:
ДИАГНОЗА И КРАТКА ИСТОРИЯ НА ЗАБОЛЯВАНЕТО:		

РЕШЕНИЕ НА ДЕЖУРНИЯ ЛЕКАР В ЦСМП

ИЗПЪЛНЕНИЕ
СПЕШНА КОНСУЛТАЦИЯ

1. ПОВИКВАНЕ:	3. ПРИСТИГАНЕ:	5. ЗАВРЪЩАНЕ	КОНСУЛТАНТ:
2. ОТПЪТУВАНЕ:	4. ЗАВРЪЩАНЕ	СПЕШНО ПРЕХВЪРЛЯНЕ	
ПРИЕМАЩА БОЛНИЦА:		ОТДЕЛЕНИЕ:	ВЗАЙМО СЪГЛАСИЕ [] РЕШЕНИЕ РКЦ []
ЕКИП:	1. ПОВИКВАНЕ:ч.	3. ПРИСТИГАНЕ В ЛЕЧ. ЗАВЕДЕНИЕ 1:....ч.	5. ПРИСТИГАНЕ В БОЛНИЦА 2:....ч.
	2. ОТПЪТУВАНЕ:....ч.	4. ОТПЪТУВАНЕ ОТ ЛЕЧ. ЗАВЕДЕНИЕ 1:....ч.	6. ОТПЪТУВАНЕ ОТ БОЛНИЦА 2:....ч.
			7. ЗАВРЪЩАНЕ:....ч.
СПЕШНА ДОСТАВКА			
ПРОДУКТ:	ДОСТАВЧИК:	ЗАЯВКА: ч.	ДОСТАВКА: ч.
КОЛА:	1. ПОВИКВАНЕ: ч. 4. ЗАВРЪЩАНЕ: ч.	2. ОТПЪТУВАНЕ ч. 5. ЗАВРЪЩАНЕ: ч.	3. ПРИСТИГАНЕ: ч.
ЗАБЕЛЕЖКИ			
СЛУЧАЯТ ПРИКЛЮЧЕН В ч.		ДЕЖУРЕН ЛЕКАР В РКЦ:	

Приложение № 4 към чл. 25, ал. 2, т. 4

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

ЦЕНТЪР ЗА СПЕШНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ
ГРАД

Отчет за извършена консултация
съгласно заповед №

Дата на консултацията: Място на консултацията:

Име на болния: ЕГН :

- 1.
- 2.
- 3.

Причини, мотивирали искането за консултативна помощ:

Извършена дейност:

Пациентът: остава в лечебното заведение
е прехвърлен в следното болнично заведение:

Според консултанта спешната консултация се е оказала:

- животоспасяваща
- необходима
- ненужна

Име на консултанта: Подпись: